

انیسون

نام سنتی: انیسون (بادیان رومی)

نام علمی: *Pimpinella anisum* L.

نام عمومی: Anise

قسمت مورد استفاده: میوه

خصوصیات ظاهری:

میوه‌های سبزرنگ کوچک دارای دو بخش گلابی شکل تقریباً مساوی که قسمت فوقانی آن نوک تیز بوده و پنج خط برجسته بر روی آن کاملاً مشهود است. هر بخش آن دارای قسمت بیرونی سبز و قسمت داخلی کمی تیره است و بویی تند و معطر دارد.

طبیعت: گرم و خشک

افعال: محلل، ملطف، مرقق اخلاط، مقطع، مفتح،

مجفف، مدر، معرق، مقوی، مفرح، تریاق

گروه داروسازی سنتی دانشکده طب سنتی

موارد مصرف سنتی: درد سر بارد، شقیقه، دوار، سدر، نزلات بارده، اوجاع گوش، سبل چشمی، خفقان ناشی از سردی و بلغم لزج و بارد، مغص ریچی، قولنج، تسهیل نفس، افزایش شیر، تقویت کبد، رفع انسداد در سدد کبد و طحال، تحلیل ریاخ و کاهش نفخ، تلطیف و تقطیع بلغم لزج معده، به عنوان منقی رحم، مفتح سدد و مسخن رحم، کلیه، مثانه و مجاری، مقوی قلب

موارد مصرف امروزی:

سرماخوردگی، سرفه و برونشیت، التهاب دهان و حلق، دیس پپسی، بی اشتهاپی

میزان مصرف:

میانگین مصرف تا ۳ گرم (دو پیمانه) در روز می باشد.

عوارض جانبی:

در صورت مصرف صحیح دارو اثرات جانبی گزارش نشده است. گزارشهایی مبنی بر واکنشهای آلرژیک پوست، دستگاه گوارش و تنفس گزارش وجود دارد.

موارد احتیاط و هشدار:

- احتمال بروز حساسیت به نور وجود دارد.

مصرف در بارداری و شیردهی:

توصیه نمی شود.

موارد منع مصرف:

در بیمارانی که سابقه آلرژی نسبت به انیسون، رازیانه، آنتول و سایر گیاهان خانواده چتریان دارند، منع مصرف دارد.

گروه داروسازی سنتی دانشکده طب سنتی

تداخلات:

- ضد انعقادها و داروهای مشابه: از آنجا که انیسون دارای ترکیبات کومارینی است احتمال خونریزی در مصرف همزمان وجود دارد.

- داروهای دیورتیک

- داروهای کاهنده قند خون

- داروهای حساسیت دهنده به نور

فرم‌های دارویی موجود در داروخانه فرآورده‌های

طبیعی:

ترکیبی: انیسون در ترکیب با سایر مفردات

- شربت مغنی (اکسیر)

- سکنجبین بزوری

- کپسول حنظل

- کپسول گاسترینا

- قرص اطریفل اف تیمونی

- کپسول شبیار

- سفوف مفتت

منابع:

۱. عقیلی علوی شیرازی م ح. مخزن الدویه. دائرة المعارف خوردهنیهها و داروهای پزشکی سنتی ایران. تهران: موسسه انتشارات باورداران، ۱۳۸۰.
۲. امین غ. گیاهان متداولترین گیاهان دارویی سنتی ایران. تهران: دانشگاه علوم پزشکی تهران، ۱۳۸۴.
۳. کمیته تدوین فارماکوپه گیاهی. فارماکوپه گیاهی ایران. تهران: وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، معاونت غذا و دارو، ۱۳۸۱.
4. PDR for herbal medicines. 4th ed. Thomson Reuters, 2007.
5. Jellin JM, Gregory PJ, et al. Pharmacists letter/prescribers letter Natural medicines. Comprehensive databases. 13th ed. Stockton: Therapeutic Research Faculty, 2012.